

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **N. I. O.**, zast. Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem, se sídlem Havlíčkovo náměstí 189/2, Praha 3, proti žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 11. 2018 č. j. MV-114585-4/SO-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2020, č. j. 9 A 232/2018 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze v záhlaví uvedeném rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra ze dne 6. 9. 2018, č. j. OAM-21382-5/DP-2018, kterým bylo podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, zastaveno řízení o žádosti žalobce ze dne 7. 8. 2018 o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podané podle § 45 zákona o pobytu cizinců.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) proti rozsudku krajského soudu podal včas blanketní kasační stížnost.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 11. 12. 2020, č. j. 4 Azs 382/2020 - 10, stěžovatele mimo jiné vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů napadá rozsudek krajského soudu a poučil stěžovatele, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji odmítne podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s.

[4] Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo zástupci stěžovatele doručeno prostřednictvím datové schránky dne 11. 12. 2020. Lhůta k doplnění kasační stížnosti v délce jednoho měsíce tak počala běžet dne 12. 12. 2020 a uplynula v pondělí dne 11. 1.

2021. Stěžovatel však na výzvu k doplnění kasační stížnosti žádným způsobem nereagoval. Kasační stížnost tudíž stále nesplňuje náležitosti předepsané v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s.

[5] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. *[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně*. Podle odst. 3 téhož ustanovení *„[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc*.

[6] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. *[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen*.

[7] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, č. 6/2003 Sb. NSS). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatel neuvedl nic konkrétního proti postupu či rozsudku městského soudu. Z kasační stížnosti nevyplývá, jakých konkrétních pochybení se městský soud podle stěžovatele dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru). Sám stěžovatel ostatně v kasační stížnosti uvádí, že kasační stížnost doplní, avšak v zákonné lhůtě tak neučinil ani přes výzvu soudu. Takto formulovanou kasační stížnost, která je mimořádným opravným prostředkem, považuje zdejší soud za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s.

[8] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv stěžovatele řádně vyzval k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně ho poučil o následcích nerespektování této výzvy, vytýkané vady stěžovatel ve stanovené lhůtě neodstranil. Vzhledem k tomu, že potřebné důvody stěžovatel nedoplnil, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna, a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. ledna 2021

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu